

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.5.2020 r.
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Konwencji
o ochronie środowiska morskiego Północno-Wschodniego Atlantyku, w odniesieniu do
integracji Makaronezji z obszarem morskim OSPAR**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w związku z przewidywanym przyjęciem poprawki do Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku („konwencja OSPAR”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja OSPAR

Konwencja OSPAR ma na celu ochronę obszaru morskiego północno-wschodniego Atlantyku przed niekorzystnymi skutkami działalności człowieka w celu ochrony zdrowia ludzkiego i zachowania ekosystemów morskich oraz, w miarę możliwości, odbudowy obszarów morskich, które zostały dotknięte negatywnymi skutkami. Przystąpiło do niej 16 umawiających się stron: Belgia, Dania, UE¹, Finlandia, Francja, Niemcy, Islandia, Irlandia, Niderlandy, Norwegia, Portugalia, Hiszpania, Szwecja, Zjednoczone Królestwo, Luksemburg i Szwajcaria. Konwencja była otwarta do podpisu podczas posiedzenia na szczepku ministrów Komisji z Oslo i Komisji Paryskiej w Paryżu w dniu 22 września 1992 r. i weszła w życie w dniu 25 marca 1998 r.

2.2. Komisja OSPAR

Komisja OSPAR (ustanowiona zgodnie z art. 10 konwencji) składa się z przedstawicieli każdej z umawiających się stron; zbiera się w regularnych odstępach czasu i w dowolnym momencie, z uwagi na szczególne okoliczności. Do jej obowiązków należy nadzór nad realizacją konwencji oraz dokonywanie przeglądu stanu obszaru morskiego, skuteczności przyjmowanych środków, priorytetów i konieczności wprowadzenia wszelkich dodatkowych lub innych środków.

Zgodnie z art. 20 konwencji każda z umawiających się stron dysponuje jednym głosem w komisji. UE jest uprawniona do liczby głosów równej liczbie jej państw członkowskich, które są umawiającymi się stronami konwencji. UE nie korzysta ze swojego prawa do głosowania, jeżeli jej państwa członkowskie z niego korzystają i odwrotnie.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 konwencji komisja przyjmuje zmiany do konwencji w drodze jednomyślnego głosowania umawiających się stron.

2.3. Planowany akt Komisji OSPAR

W trakcie corocznego posiedzenia ministerialnego Komisja OSPAR ma przyjąć zmianę art. 1 lit. a) konwencji dostosowującą granice obszaru morskiego OSPAR w celu uwzględnienia wód podlegających jurysdykcji portugalskiej i hiszpańskiej oraz wód międzynarodowych znajdujących się między tymi obszarami („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest dodanie do obszaru morskiego OSPAR wód otaczających obszar Makaronezji (Madera i Wyspy Kanaryjskie), tak aby zapewnić większą spójność OSPAR z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej UE², a tym samym poprawić

¹ Decyzja Rady 98/249/WE z dnia 7 października 1997 r. w sprawie zawarcia Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 104 z 3.4.1998, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

koordynację, jeśli chodzi o ochronę i zachowanie bogatej różnorodności biologicznej i wrażliwych ekosystemów znajdujących się w obszarze Makaronezji.

Zmiana konwencji wejdzie w życie w odniesieniu do tych umawiających się stron, które ją ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły, trzydziestego dnia od otrzymania przez depozytariusza konwencji notyfikacji od co najmniej siedmiu umawiających się stron, zgodnie z postanowieniami art. 15 konwencji OSPAR. Następnie zmiana wejdzie w życie w odniesieniu do każdej innej umawiającej się strony trzydziestego dnia po złożeniu przez nią odpowiedniej ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Do czasu wejścia w życie zmiany do konwencji OSPAR Portugalia i Hiszpania, jak również każda inna umawiająca się strona, mogą ją stosować tymczasowo, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z dnia 23 maja 1969 r., w szczególności z art. 25 „Tymczasowe stosowanie”.

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Podregion Makaronezji jest częścią regionu północno-wschodniego Atlantyku zgodnie z art. 4 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej i stanowi największy podregion morski europejskich mórz. Posiada on bogatą różnorodność siedlisk i gatunków, w tym niektórych gatunków, które znajdują się również w wykazie OSPAR „Zagrożonych i zanikających gatunków”. Obecnie obszar morski OSPAR obejmuje tylko część wód podregionu Makaronezji, wyznaczonego i uzgodnionego na szczeblu UE.

Portugalia i Hiszpania, jako jedyne państwa UE i OSPAR posiadające wody terytorialne w Makaronezji, przedstawiły wspólny wniosek dotyczący zmiany konwencji OSPAR w celu dostosowania obszaru morskiego OSPAR do delimitacji zawartych w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej. Dostosowanie to ułatwi tym dwóm państwom wdrożenie dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, dzięki wzmocnieniu współpracy na poziomie konwencji OSPAR, i wzmocni – poprzez mobilizację OSPAR – ochronę wrażliwych gatunków i siedlisk w tym regionie oraz jego unikalnej różnorodności biologicznej na morzu i w strefie przybrzeżnej.

Stanowisko Unii jest konieczne, ponieważ prawnie wiążący tekst – konwencja OSPAR, której UE jest stroną – trzeba będzie zmienić, aby dokonać tego dostosowania. Ponieważ ułatwi to wdrażanie prawodawstwa UE i poprawi ochronę środowiska, proponuje się, by stanowisko Unii zawierało poparcie przedmiotowej zmiany art. 1 lit. a) konwencji OSPAR.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja OSPAR jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie konwencji OSPAR.

Akt, który ma przyjąć Komisja OSPAR, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt wywołuje skutki prawne, ponieważ zmienia istniejący akt prawny mający skutki prawne, a mianowicie konwencję OSPAR.

Planowany akt nie uzupełnia, ani nie zmienia ram instytucjonalnych konwencji OSPAR.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do ochrony środowiska.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 192 ust. 1 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Jako że akt Komisji OSPAR będzie zmieniał konwencję OSPAR, której Unia jest stroną, należy go opublikować po jego przyjęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Konwencji o ochronie środowiska morskiego Północno-Wschodniego Atlantyku, w odniesieniu do integracji Makaronezji z obszarem morskim OSPAR

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja OSPAR („konwencja”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 98/249/WE z dnia 7 października 1997 r.⁴ i weszła w życie z dniem 25 marca 1998 r.
- (2) Zgodnie z art. 15 konwencji Komisja OSPAR może przyjąć poprawki do konwencji w drodze jednomyślnego głosowania umawiających się stron.
- (3) Komisja OSPAR ma przyjąć zmianę art. 1 lit. a) konwencji OSPAR mającą na celu integrację Makaronezji z obszarem morskim OSPAR.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji OSPAR, gdyż poprawki do konwencji OSPAR będą wiążące dla Unii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniu Komisji OSPAR, zawiera poparcie zmian art. 1 lit. a) konwencji OSPAR mających na celu integrację Makaronezji z obszarem morskim OSPAR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁴ Decyzja Rady 98/249/WE z dnia 7 października 1997 r. w sprawie zawarcia Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru północno-wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 104 z 3.4.1998, s. 1).